

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2895/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, sutkinje izvijestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza ENERGO OPREMA d.o.o. u stečaju, Dubrovnik, Brdasta 12, OIB 70476482639, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Arapović, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika NIKOLE MARINKOVIĆA, Split, Zvizdina 2, OIB 22542534156, radi isplate iznosa od 506.669,90 eura, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-758/2019-25 od 15. travnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-758/2019-25 od 15. travnja 2021. u dijelu točke I. izreke kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić, poslovni broj Ovr-2/2019 od 30. travnja 2019. u dijelu kojim je naloženo tuženiku u roku od osam dana platiti tužitelju iznos od 464.529,83 eura sa zateznim kamatama koje teku od 27. travnja 2018. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i iznos od 42.140,07 eura, te u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 52.822,02 eura.

II. Preinačava se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-758/2019-25 od 15. travnja 2021. u dijelu točke I. izreke u odnosu na zatezne kamate i sudi:

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić, poslovni broj Ovr-2/2019 od 30. travnja 2019. u dijelu kojim je

naloženo tuženiku platiti tužitelju zatezne kamate koje teku na iznos od 464.529,83 eura od 2. siječnja 2018. do 26. travnja 2018. te na iznos od 42.140,07 eura od 2. siječnja 2018. do isplate i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

riješio je

Odbacuje se tuženikova žalba protiv dijela točke II. izreke kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troška postupka u iznosu od 6.996,15 eura, kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-758/2019-25 održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić, poslovni broj Ovr-2/2019 od 30. travnja 2019. kojim je naloženo tuženiku u roku od osam dana platiti tužitelju iznos od 506.669,90 eura sa zateznim kamatama koje teku od 2. siječnja 2018. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose (točka I. izreke); naloženo je tuženiku u roku od osam dana naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 52.822,02 eura, dok je tužiteljev zahtjev za naknadu troška u iznosu od 6.996,15 eura odbijen kao neosnovan (točka II. izreke).

2. Iz obrazloženja presude u bitnom proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio jer je nakon provedenog dokaznog postupka, naročito na temelju nalaza i mišljenja vještaka financijske struke, utvrdio da je tuženik dao tužitelju dvije pozajmice, i to 18. studenog 2015. iznos od 265.445,62 eura i 19. siječnja 2016. iznos od 199.084,21 eura, koje tuženik nije vratio tužitelju, slijedom čega je na temelju odredbe čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - službeni pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i odredbe čl. 499. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) održao na snazi citirani platni nalog sadržan u javnobilježničkom rješenju o ovrsi za iznos glavnice od 506.669,90 eura sa zateznim kamatama. Pritom je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim prigovor zastare pozivom na odredbu čl. 225. ZOO-a. Dodatno, sud navodi kako je upitno je li predmetna tražbina mogla biti zatvorena Ugovorom o cesiji, jer je ugovor o cesiji sklopljen 18. studenog 2018., dok se tražbina u iznosu od 199.084,21 eura temelji na pozajmici od 19. siječnja 2016., a tražbina u iznosu od 265.445,62 eura na pozajmici od 18. studenog 2018., pa ju tužitelj ne bi mogao isti dan potraživati. Odluku o troškovima postupka sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a („Narodne novine“ broj: 148/11 - službeni pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14).

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik pobijajući ju u cijelosti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpun utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se

pobijana presuda preinači, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. U obrazloženju žalbe u bitnom navodi kako je donošenjem pobijane presude počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer se presuda ne može ispitati, budući da su razlozi izneseni u obrazloženju presude nejasni i proturječni sa sadržajem izvedenih dokaza, što je dovelo do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe kako je tuženikov prigovor ispunjenja nedovoljno raspravljen te da prvostupanjski sud nije shvatio bit sklopljenog ugovora o cesiji, iako je vještak naveo kako se predmetni ugovor o cesiji mogao knjigovodstveno provesti te bi njegovim provođenjem prestala tužiteljeva tražbina prema tuženiku. Također navodi da je obrazloženje presude nedovoljno argumentirano i nejasno i da je tuženiku onemogućeno da se detaljno očituje na dokaze izvedene tijekom postupka. Zaključno, tuženik navodi da je prvostupanjski sud propustio utvrditi činjenično stanje u onoj mjeri u kojoj je to neophodno za donošenje zakonite i pravične odluke.

5. Odgovor na žalbu nije podnesen.

6. Žalba je djelomično nedopuštena, dok je djelomično neosnovana, osim u dijelu odluke o zateznim kamatama.

7. Tuženik žalbom pobija presudu i u dijelu točke II. izreke kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troška postupka u iznosu od 6.996,15 eura, a protiv kojeg dijela tuženik nema pravni interes. Stoga je tuženikovu žalbu u navedenom dijelu valjalo odbaciti kao nedopuštenu na temelju odredaba čl. 358. st. 3. u vezi s čl. 367. st. 1. ZPP-a kao što je odlučeno u izreci ovog rješenja.

8. Pobijana presuda ispitana je u preostalom dijelu na temelju odredaba čl. 365. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. Pri donošenju pobijane presude prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, pa tako niti bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tuženik upire u žalbi. Izreka presude je jasna i razumljiva, nije u proturječju s razlozima presude niti sa samom sobom, dok su razlozi o odlučnim činjenicama navedeni u obrazloženju presude jasni, razumljivi i u skladu sa sadržajem isprava u spisu.

10. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud nije počinio ni bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a na koju sadržajno žalbom upire tuženik ističući da mu je onemogućeno da se detaljno očituje na dokaze izvedene tijekom postupka. Naime, iz podataka u spisu proizlazi da je tuženik uredno zaprimio sve pozive za ročišta održana pred prvostupanjskim sudom, kao i da je uredno zaprimio sve isprave koje je u spis dostavio tužitelj. Zbog toga je tuženik imao mogućnost očitovati se na tužiteljeve dokazne prijedloge te iznositi svoje prigovorne

tvrdnje i predlagati dokaze radi utvrđenja iznesenih prigovora. Stoga je neosnovan žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a.

11. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 464.529,83 eura na ime povrata zajma s osnove čl. 499. st. 1. ZOO-a i iznosa od 42.140,07 eura na ime kamata izraženih u apsolutnom iznosu obračunatih do 26. travnja 2018.

12. Iz podataka u spisu i obrazloženja presude u bitnom proizlazi sljedeće:

- da su stranke sklopile dva Ugovora o zajmu, 18. studenog 2015. na iznos od 265.445,62 eura i 19. siječnja 2016. na iznos od 199.084,21 eura, i to tužitelj kao zajmodavac i tuženik kao zajmoprimac,

- da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi kako je tužitelj isplatio tuženiku ukupan iznos od 464.529,83 eura, od čega iznos od 265.445,62 eura 18. studenog 2015., a iznos od 199.084,21 eura 19. siječnja 2019., dok kamata obračunata na navedeni iznos na dan 26. travnja 2018. iznosi 42.140,07 eura,

- da je tužitelj, nakon zaključenja prethodnog postupka, dostavio u spis Ugovor o cesiji od 18. studenog 2015., sklopljenog između društva Eurus d.o.o., Split, kao cedenta, tuženika, kao cesionara, i tužitelja, kao cesusa, kojim ugovorom je društvo Eurus d.o.o. ustupilo tuženiku svoju tražbinu prema tužitelju s osnove danih pozajmica u iznosu od 464.529,83 eura, radi ispunjenja svoje obveze isplate dobiti tuženiku (koji je bi član društva Eurus d.o.o.) u iznosu od 464.529,83 eura,

- da predmetni Ugovor o cesiji nije knjigovodstveno proveden u poslovnim knjigama tužitelja.

13. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostupanjski sud je zaključio o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

14. Prije svega, treba reći da je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da su stranke sklopile dva ugovora o zajmu u ukupnom iznosu od 464.529,83 eura, što tuženik žalbom niti ne dovodi u pitanje.

15. Ističe se kako je tuženik tek na ročištu glavne rasprave održanom 11. studenog 2020. istaknuo novu činjenicu da je tužiteljeva tražbina prestala Ugovorom cesiji od 18. studenog 2015., dok je dokaze radi utvrđenja te činjenice dostavio podneskom od 26. studenog 2020.

16. Odredbama čl. 299. ZPP-a je propisano da su stranke dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke (st. 1.); Stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka (st. 2.); Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile tijekom glavne rasprave protivno stavku 2. ovoga članka sud neće uzeti u obzir (st. 3.).

17. Dakle, imajući u vidu sadržaj navedenih odredaba, prvostupanjski sud nove činjenice i nove dokaze koje je tuženik iznio nakon zaključenja prethodnog postupka, nije trebao uzeti u obzir, tim više što ni sam tuženik nije tvrdio da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka.

18. Međutim, iako prvostupanjski sud u obrazloženju presude ističe kako je tuženik postupio protivno odredbi čl. 299. ZPP-a, ipak je temeljem novih činjenica i dokaza odlučio da vještak sačini dopunski nalaz i mišljenje te je rezultate izvođenja tog dokaza uzeo u obzir pri donošenju presude.

19. Zbog toga je ovaj ispitao tuženikove žalbene navode vezano za predmetni Ugovor o cesiji. Kao što je već ranije rečeno, navedeni ugovor je sklopljen 18. studenog 2015. između društva Eurus d.o.o., Split, kao cedenta, tuženika, kao cesionara, i tužitelja, kao cesusa, kojim je društvo Eurus d.o.o. ustupilo tuženiku svoju tražbinu prema tužitelju s osnove danih pozajmica u iznosu od 464.529,83 eura, radi ispunjenja svoje obveze isplate dobiti tuženiku (koji je bio član društva Eurus d.o.o.) u iznosu od 464.529,83 eura. Međutim, pogrešno tuženik smatra da je samim sklapanjem ugovora o cesiji njegova tražbina prema tužitelju prestala. To stoga što je za prestanak tuženikove obveze bila potrebna i izjava o prijeboju, koju izjavu tuženik nije dao tužitelju. Osim toga, tuženik tijekom postupka nije istaknuo ni prigovor radi prebijanja, niti je podnio kompenzabilnu protutužbu.

20. Zbog toga je za zaključiti kako tužiteljeva tražbina nije prestala sklapanjem ugovora o cesiji.

21. Međutim, osnovan je žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava. Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi kako se iznos od 42.140,07 eura odnosi na obračunatu kamatu na iznos glavnice od 464.529,83 eura od dospijeća do dana 26. travnja 2018., dok tužitelj u prijedlogu za ovrhu traži da mu tuženik plati ukupan iznos od 506.669,90 eura, koji se odnosi na glavicu i kamate obračunate do 26. travnja 2018., sa zateznim kamatama koje teku od 2. siječnja 2018. do isplate. Tužitelj je, dakle, u ovom postupku kamate izrazio kao kapitalizirane (izražene u apsolutnom iznosu za navedeno određeno razdoblje). Međutim, iako se zatezne kamate mogu utužiti u apsolutnom iznosu uz glavni dug, na njih od dana podnošenja tužbe ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na glavno potraživanje (tako i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-327/2013 od 6. ožujka 2019.).

22. Odluka o troškovima postupka pravilna je i zakonita, koju tuženik niti ne osporava konkretnim žalbenim navodima.

23. Zbog toga je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučeno kao u točki I. izreke ove presude, dok je primjenom odredbe čl. 373. t. 3. odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

24. Preračunavanje iznosa izraženih u kunama u iznose izraženim u eurima izvršeno je u skladu s odredbama čl. 43. i čl. 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22).

Zagreb, 21. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-3088b-037b9**

Kontrolni broj: **07bed-877cb-4484a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.